

[Steincke.]

en lex Rytter eller, hvis man tør tro „Aalborg Amtstidende“ for i Dag eller i Gaar, en lex Venstre, en Lov, som dette Parti nødvendigvis har Brug for, da det ikke kan finde nogen Justitsminister, hvis den nuværende skulde finde paa nu at ville gaa tilbage til Byretten, hvad jeg dog ikke tror.

Den højtærede Justitsminister udtaler flere Gange i Folketinget, at man fra forskellig Side søger at bibringe Befolkningen det Indtryk, at Lovforslaget har til Formaal at fremme hans egne økonomiske Interesser. Det er mig ikke bekendt, at et saadant Argument har været anført fra socialdemokratisk Side, og jeg vilde heller ikke finde det hverken rigtigt eller retfærdigt, om det skete. Dermod lægger Ministeren gentagende saa stærk Vægt paa Risikoen ved at komme til at gaa ledig, naar man gaar af som Justitsminister, at man ikke kan undgaa at sætte denne Betragtning i en vis Forbindelse med Lovforslagets Fremkomst nu, særlig ikke kan undgaa det, naar hertil kommer, at Justitsministeren ganske undlod at svare Socialdemokratiets Ordfører i Folketinget, Hr. Hans Rasmussen, da denne ligeledes citerede Regeringsbladets Udtalelser om, at da Hr. Steincke var Justitsminister, vilde han ikke lade sin Forgænger, tidligere Amtmand og Dommer Rytter, gaa noget Embede. Jeg skal ikke uden yderligere Foranledning komme længere ind paa dette Forhold, mer blot sige, at ligesom Justitsministeren netop blev udnævnt til Byretspræsident paa min Foranledning og mit Ansvar, saaledes kunde han, hvad han jo godt ved, til enhver Tid være blevet indstillet til et Dommerembede i Landsretten, hvor han tidligere havde siddet, eller i Højesteret, men han ønskede ikke noget af disse Embeder. Naar det derimod er et enkelt bestemt Dommerembede, vedkommende afgaaede Justitsminister ønsker, ja, saa kan han selvfølgelig efter Omstændighederne komme til at vente i Aarevis.

Nu interesserer den højtærede Justitsminister sig saa meget for sit tidligere Embede som Byretspræsident, at det er nødvendigt i en Fart at ændre Retsplejeloven i den Anledning. Jeg synes, han maa kunne se, at dette er baade personligt, parlamentarisk og sagligt set en kedelig og uheldig Situation, uanset at man intet som helst Ønske har om at fortrædige, endsige forfølge den højtærede Justitsminister som Embedsmand. Maa jeg i denne Forbindelse sige, at der ikke er Socialdemokratiet eller

mig personlig noget som helst bekendt om, at den højtærede Justitsminister ikke varetog sit Embede som Byretspræsident upaaklageligt, og det forekommer mig derfor yderst dunkelt, naar Ministeren i Folketinget kunde tænke sig, at nogen vilde hænge ham for hans Administration i Byretten, i hvilken Anledning han gjorde Krav paa, ja, ligefrem bad om, at jeg maatte blive hængt op ved Siden af — en Situation, hvis almindelige Uhygge forøgedes ved den ærede Folketingsmand Hr. C. C. Heilesens Udtalelse om, at Justitsministeren ønskede at se sin Forgænger *dingle* ved Siden af sig. Jeg er ude af Stand til at forstaa denne Mordlyst, oven i Købet udtrykt af den højtærede Justitsminister samtidig med, at han er i Lag med at sikre sig et Embede i ubegrænset Fremtid, hvilket dog maa udskyde Eksekutionen i hvert Fald for hans Livstid. For øvrigt skal jeg ikke nægte, at jeg ofte i min Minstertid havde det begrundede Indtryk, at det daværende ærede Medlem Hr. Rytter meget gerne saa mig hængt, men jeg havde dog tænkt mig at blive fritaget for Synet af at have ham ved Siden af mig — i det mindste i Døden burde han ladet mig have Fred.

Men Forholdet er altsaa i Virkeligheden det, at den højtærede Justitsminister selv er den, der mest har vanskeliggjort det at naa til en saglig, praktisk Løsning af dette Problem, har vanskeliggjort det ved at vente med at fremsætte Lovforslaget til den 24. November, skønt han dog maatte vide, at en Ændring i Dommerkonstitutions-Reglerne, ikke mindst efter Diskussionen i forrige Samling om Tjenestemandsløven og den saakaldte Benlov, vilde og maatte rejse adskillige vanskelige Spørgsmaal. Jeg skal ikke opholde mig ved disse Forhandlinger, saa meget mindre som Hovedgangen i dem er gengivet i den ærede Folketingsmand Hr. Axel Møllers Udtalelser, Folketingstidenden Sp. 2070—71. Naar man vil røre ved saa store Spørgsmaal som Forsvarligheden af og Betingelserne for i længere Tid at besætte de ledende Dommerembeder ved Konstitution eller Forholdet mellem Domstolene og Administrationen, Dommerens ens- eller forskelligeartede Behandling i Forhold til andre Tjenestemænd o. s. v., maa man dog være enten meget naiv eller meget fordringsfuld, hvis man ikke kan forstaa, at i hvert Fald Landets største Parti, som nylig har haft og eventuelt igen kan komme til at tage Regeringsansvaret, maa sige som saa: Vi vil gerne sagligt undersøge de Spørgsmaal, vi vil ogsaa gerne søge at naa til en Løsning